

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HÆc est illa dies, qvæ tanti conscia gaudj

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114469357200.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

VEI an/ min ædle Tot/ Jeg mig
Ey andet kand end glæde/
Naar jeg anseer/ hvor præctelig
J kleder Brudgoms sæde:
Hvor fuld af dyd oc tuct/ hvor skøn/
Hvor rig af ædle stammer/
Den Jomfru er/ som J til løn
Af Himmelen annammer.
Jeg denne dag optegne vil
Med gyldene bogstafver.
Det er den dag/ J stedtze til
Fra barns been/ længtis hafver.
J mindis vel/ hvor mangan gang
J mig den længsel klagde/
Som med sin uregerlig tvang
Paa hiertet eder lagde.
Vel mangan suk J falde lod/
Naar Eder rant i Sinde/
Hvor klagelig det ædle blod
Gaf Eder afskeeds minde.
Hvor tit hun bad/ der J nu bort
Af landet skulde drage/
J vilde det dog gjøre kort/
Oc komme snart tilbage.
Nu vel/ den lange tid dog fick
Dismidlertid sin ende:
Den Vandrings færde saa vel afgick:
Os Himmelen hiemsende.
For Eder findis nu bered/
Den glædis løn oc rente/
Som Eders hulde trofasthed
Saa lang en tid fortiente.
Nu kronis Eders ædle dyd
Med Velstandtz herlig smykke.
Nu vaagner Eders lyst oc fryd/
Oc lenge ventet lycke.